

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.371 van 12 december 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 9 september 2008 houdende de weigering van een verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 17 september 2008.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 7 november 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat R. QUINTELIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Op 15 mei 2007 is verzoekster het Rijk binnengekomen met een visum gezinshereniging. Diezelfde dag heeft verzoekster zich bij de gemeente aangemeld en een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 12bis van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort geciteerd de Vreemdelingenwet) ingediend. Verzoekster wordt in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie geldig tot 14 mei 2008.

Op 3 september 2007 heeft de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken beslist dat verzoekster mocht worden toegelaten tot tijdelijk verblijf en zij in het bezit mocht worden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (hierna verkort geciteerd BIVR), geldig voor 1 jaar. Tevens heeft de gemachtigde meegedeeld welke documenten verzoekster diende over te leggen opdat het BIVR kon worden verlengd.

Op 18 september 2007 heeft verzoekster een aanvraag gedaan voor een attest van voldoende huisvesting. De technische controle van 13 november 2007 bracht aan het licht dat de woning niet voldoet aan de gewestelijke normen omwille van een aantal technische gebreken. Bijgevolg kan geen attest van voldoende huisvesting worden afgeleverd.

Op 23 mei 2008 neemt de burgemeester van de stad Antwerpen het besluit tot ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring van de woning van verzoekster.

Op 15 juli 2008 dient de echtgenoot van verzoekster een beroep in bij de Vlaamse minister bevoegd voor wonen tegen de ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring van de woning.

In het kader van voormelde beroepsprocedure heeft de administratieve beroepsinstantie beslist tot het instellen van een bijkomend technisch onderzoek op 6 augustus 2008 naar de woonkwaliteit van het pand.

Op 9 september 2008 neemt gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende de weigering van een verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

De betrokkene voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van artikel 10 van de wet (art.11, § 2, eerste lid, 1°, van de wet):

Op 05/07/2007 werd een technisch onderzoek ter plaatse uitgevoerd door een afgevaardigde van de stad Antwerpen. Uit onderzoek bleek dat de woning niet voldoet aan de gewestelijke normen omwille van een aantal technische gebreken. Voor deze woning kan dus geen attest van voldoende huisvesting afgeleverd worden.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2° van de wet, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen”

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster betoogt onder meer dat zij en haar echtgenoot in het ouderlijk huis van diens ouders wonen. Haar schoonouders bewonen dit huis reeds een 20-tal jaren zonder problemen. Verzoekster stelt dat zij steeds zorgvuldig de nodige documenten heeft bezorgd aan de Dienst Vreemdelingenzaken te Antwerpen ter vervollediging van haar dossier. Tevens wijst verzoekster er op dat zij sinds 15 mei 2007 legaal in het land verblijft en volop haar best doet om zich in het nieuwe thuisland te integreren.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden,

ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoekster betoogt dat zij een gezinseenheid vormt met haar echtgenoot en diens ouders, dat deze laatste legaal is in België en niet verzocht wordt het grondgebied te verlaten, dat zij door een handhaving van de bestreden akte met dwang zal worden gescheiden van haar echtgenoot.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411).

Artikel 11, § 2, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk voor beperkte duur niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven indien hij niet meer voldoet aan de voorwaarden in genoemd artikel 10. Artikel 11, § 2, derde lid, van de Vreemdelingenwet staat aan de minister of zijn gemachtigde toe om met het oog op de verlenging of vernieuwing van een verblijfstitel controles te verrichten of te laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling (nog) voldoet aan de voorwaarden van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.

Het loutere gegeven dat een vreemdeling, die tot een verblijf werd toegelaten op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet, niet langer voldoet aan de voorwaarden (waaronder het beschikken over een voldoende huisvesting) die vervat zijn in dit artikel kan bijgevolg, gedurende de periode omschreven in artikel 11, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aangegrepen worden door het bestuur om te beslissen dat de betrokken vreemdeling niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven. Uit de memorie van toelichting blijkt echter dat

“elke op basis van dit artikel genomen beslissing die een einde stelt aan het verblijf, rekening moet houden met de aard en de hechtheid van de familiebanden van de persoon, de duur van zijn verblijf in België en het bestaan van familiebanden, culturele banden of sociale banden met het land van herkomst”

en dat

“De afweging van de belangen met betrekking tot dit onderwerp (...) in de eventuele uiteindelijke beslissing (moeten) worden vermeld”,

dit om te voldoen aan artikel 17 van de richtlijn 2003/86/EG dat door de wetgever als een toepassing van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 en van artikel 22 van de Grondwet beschouwd werd. Noch uit het door verweerder neergelegde administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat de verweerder rekening heeft gehouden

“met de aard en de hechtheid van de familiebanden van de persoon, de duur van zijn verblijf in België en het bestaan van familiebanden, culturele banden of sociale banden met het land van herkomst”,

zodat verzoekster kan gevolgd worden waar zij stelt dat de Dienst Vreemdelingenzaken niet zorgvuldig heeft gehandeld.

Het middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Vernietigd wordt de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 9 september 2008, genomen ten aanzien van X houdende de weigering van een verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoekster ter kennis gebracht op 17 september 2008.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.